

Литературата се описва по следния начин:

А. При книги с един автор: фамилно име на автора, съкратено собствено име на автора, отделени със запетая; заглавие, отделено с точки от двете страни; издателски данни: място на издаване (с изключение на София, което винаги се съкращава “С.”, имената на други градове се изписват. Ако в книгата са дадени две или повече места на издаване, поставя се първото и се пише “и др.” или “etc.”). Ако в книгата липсват сведения за местоиздаване, пише се “Б. м.” или “S. l.” (лат. sine loco – без място); издателство (не е задължително да се посочва; където е възможно, името на издателството се дава в съкратена форма, “изд.” не се пише); година на издаване (дава се винаги с арабски цифри, без “г.”, ако липсва и не може да се установи, пише се “б. г.” или “s. a.” (лат. sine ano – без година); страница (при посочване на повече страници, от – до, се дават само цифрите без “с.”, респ. “р.”, напр. 15–18, допуска се и “с. 15 сл.”, на лат. “р. 15 sq.”).

Примери:

Кутинчев, Ст. Печатарството в България до Освобождението. С., 1920, с. 74.
Chomsky, N. Necessary Illusions. Thought Control in Democratic Societies.
Montreal, CBC Enterprises, 1989, p. 20.

Б. При книги с двама и повече автори се инверсира само името на първия, а имената се отделят със запетая.

Примери:

Кристанов, Цв., И. Пенаков, Ст. Маслев. Д-р Иван Селимински като учител, лекар и общественик. С., 1962, 15–18.
Burges, H., G. Burges. Encyclopedia of Conflict Resolution. Oxford, 1997.

В. При многотомни издания томът се пише винаги с арабска цифра: “Т. 4”, на лат. “Т. 4”, “Vol. 4”, “Bd. 4”.

Пример:

Българо-германски отношения. Изследвания и материали. Т. 1–3. С., БАН, 1962.

Г. Описание на статии от неперидични сборници: пред сведенията за сборника, в който е поместена статията, се пише “ – В:” за книги на кирилица, и “ – In:” за книги на латиница.

Примери:

Топенчаров, Вл. Ботев като журналист. – В: Христо Ботев. Сборник по случай 100 г. от рождението му. С., 1949, 186–199.

Williams, P. The Pentagon Position of Mass Media. – In: Impact of Mass Media. Current Issues (Ed. by Hiebertq, R. E.). New York, Longman, 1999, p. 327.

Д. Описание на статии от списания и перидични сборници: името на автора и заглавието на статията се отделят с тире от данните за списанието или сборника, в който е поместена статията (“В:”, респ. “In:” **не се пише**).

Примери:

Сакъзов, Ив. Стопанските връзки на България в чужбина през XIV в. – Год. СУ. Юрид. фак., 30, 1935, 3–10.

Леков, Д. Забравен възрожденски книжовник. – Литературна мисъл, 1970, № 1, с. 101
Vapordgiev, V. Geflugelte Worte im Bulgarischen. – Ztschr. Slaw., 1971, № 5, 650–680.

Забележка. При перидичните издания на чужд език е добре след наименованието да се посочи в скоби мястото на издаване.

Е. Описание на статии от вестници: след сведенията за автор, заглавие се дават сведения за вестника, в който е поместена статията, в следния ред: **1.** название на вестника; **2.** годишнина – само при стари издания; **3.** пореден брой на вестника, обозначен с №; **4.** дата (число, месец, година), като имената на месеците се съкращават: ян., февр., апр., авг., септ., окт., ноем., дек.; **5.** страница.

Например:

Филаретов, С. Известие за едно усъвършенстване. – Цариградски вестник, № 320, 25 май 1857.

При библиографското цитиране под линия отделните цитирания се обозначават в текста с цифрови индекси с непрекъснатата номерация за цялата статия, което става в програма Word чрез Insert. Под линия на съответната страница се описва произведението, към което се препраща.

- При цитиране на текст **не от оригинала, а чрез друго произведение** се пише “Цит. по:”.

Например: Цит по: Коларов, Р. Звук и смисъл. С., БАН, 1983, с. 7.

- При повторно или многократно цитиране на едно и също произведение описанието се прави само при първото цитиране. При следващо цитиране се пише името на автора и “Цит. съч.”, докато не се срещне друго произведение от същия автор.

Например:

Каравелов, Л. Цит. съч., с. 216.

Лео, М. Цит. съч., с. 32, 201.

- Ако се дават подред няколко цитирания на едно и също произведение, при повторното цитиране се пише “Пак там” (“Ibidem” само при издания изцяло на чужд език), докато не се наложи цитиране на друго произведение.

Например:

¹ Ботев, Хр. Съчинения. Т. 1. С., 1950, 13–15.

² Пак там, т. 3, 15–18. Или:

³ Riesel, E. Deutsche Statistik. Berlin etc., 1975, p. 265.

⁴ Пак там (без страница, ако е същата).

- При повторно или многократно цитиране на две или повече произведения от един и същ автор при следващото цитиране се посочва само авторът, заглавието

и страниците. Ако заглавието е дълго, при повторното цитиране се дава само началото и многоточие.

Например:

⁷ Генчев, Н. Българската национална просвета и Русия след Кримската война. – Год. СУ. Истор. фак., 66, 1975, с. 295.

¹⁰ Генчев, Н. Франция в българското духовно възраждане. С., 1979.

¹⁵ Генчев, Н. Българската национална просвета и Русия..., с. 299.